

SZEKRÉNYES ÉVA*

AZ EURÓPAI PARLAMENTI VÁLASZTÁSOK EREDMÉNYEI, AZ ÚJONNAN MEGVÁLASZTOTT EURÓPAI PARLAMENT MEGALKULÁSA

THE RESULTS OF THE EUROPEAN PARLIAMENTARY ELECTIONS, THE INAUGURATION OF THE NEWLY ELECTED EUROPEAN PARLAMENT

Abstract

The aim of the study is to present the European Parliamentary elections taking place on 22-25 May 2014. The first part of the study focuses on the results, the Europeans and the Hungarian as well. The turnout was almost the same as last elections in 2009, but the balance of power has been shifted slightly. The political groups have remained almost the same like before. The European People's Party lost several mandates, the Socialists and the Greens managed to maintain almost the same size of group with a small loss, while the liberals lost the biggest. The European Conservatives became the third biggest political group in the newly elected European Parliament. The left wing parties are also the winners of this election: the GUE/NGL succeeded to gain several new seats. The study also shows how the newly elected European Parliament (EP) held its inauguration session. The first step was the formation of the different political groups. Then, during its inauguration session held in Strasbourg, the new members of the parliament elected the President, the 14 Vice-Presidents, and the quaestors. In addition, the essay gives a short outlook to the ongoing institutional changes, mainly concentrating on the new European Commission.

1. Az európai parlamenti választások eredményei

1.1. Résztvételi arány a 2014. évi európai parlamenti választásokon

A 2014. május 22–25. közötti európai parlamenti választásokon az európai választópolgárok 42,54%-a vett részt. Az európai parlamenti választásokon a résztvételi arány az elmúlt évtizedekben az első, az 1979-es közvetlen választás óta folyamatosan csökkent. Ez volt tapasztalható az ideji választásokon is, azonban a legutóbbi (2009) választásokhoz képest a 0,46%-os csökkenés nem tekinthető jelentősnek. A résztvételi arányok tekintetében tapasztalható egyre kisebb mértékű csökkenés összefügghet az Európai Parlament (EP) által favorizált, az ideji választások alkalmával először alkalmazott, az EU-s szakzsargonban ún. „Spitzenkandidat”-ként (azaz top-jelöltként) ismertté vált, az európai politikai pártok által az Európai Bizottság elnökjelöltjeinek – választások előtti – megnevezésének koncepciójával.¹

1. táblázat. Az eddigi európai parlamenti választások résztvételi arányairól

Választások éve	1979	1984	1989	1994	1999	2004	2009	2014
Tagállamok száma	EU9	EU10	EU12	EU12	EU15	EU25	EU27	EU28
Résztvételi arány %-ban	61,99	58,98	58,41	56,67	49,51	45,47	43,00	42,54

Forrás: Saját szerkesztés az Európai Parlament választási oldalának, a <http://www.elections2014.eu/hu> adatai alapján, 2014. július 1-jei állapot szerint

* Szekrényes Éva, a Corvinus Egyetem PhD-hallgatója, az Országgyűlés Hivatala Állandó Irodájának vezetője.

Az idei európai választások során az ún. „régí” tagállamokban összességében a többi tagállamhoz viszonyítva valamivel többen mentek el szavazni. Olaszországban 57,22%, Görögországban 59,97% Dániában 56,3%, Írországban 52,44%, Svédországban 51,07%, Németországban 48,1%, Spanyolországban 43,81%, Ausztriában 45,39%, Franciaországban 42,43%, Finnországban 41% volt a részvételi arány. A „középmezőnyben végzett” országokban hozzávetőlegesen a polgárok mintegy harmada ment el szavazni. Hollandiában 37,32%, az Egyesült Királyságban 35,4%, Portugáliában a polgárok 33,67%-a adta le szavazatát.²

Magyarországon a választásra jogosult polgárok 28,97%-a ment el szavazni, ezzel az aránnyal hazánk az európai középmezőny végén végzett. Egyes tagállamokban kötelező a részvétel a választásokon, így ezen országokban – összehasonlítva a többi tagállammal – rendkívül magas volt a részvételi arány (Belgium 89,64%, Luxemburg 85,55%). Kiugróan sok állampolgár adta le a voksát Máltán, a szigetország lakóinak 74,8% szavazott. A részvételi arány Szlovákiában volt a legalacsonyabb: ott a választásra jogosult polgárok mindössze 13,05%-a ment el szavazni. Az európai parlamenti választások történetében ez a valaha mért legalacsonyabb részvételi arány. Több újonnan csatlakozott tagállamban szintén alacsony volt a részvételi arány, Csehországban 18,20%, Szlovéniában 24,55%, Lengyelországban 23,83%, míg Horvátországban a polgárok 25,24%-a járult az urnákhoz. A 2004-ben csatlakozott országok közül Cipruson (43,97%), és a balti országokban, Litvániában (47,35%), Észtországban (36,52%), és Lettországban (30,24%) volt magasabb a részvételi arány. Bulgáriában a választásra jogosultak 35,84% adta le a voksát, míg Romániában a választópolgárok 32,44% szavazott. Összességében elmondható, hogy a közép-európai országokban kevesebben járultak az urnákhoz, mint Nyugat-Európában.

1.2. A választási eredmények értékelése

A 751 tagú Európai Parlamentben³ az újraválasztott és az újonnan megválasztott képviselők aránya közel azonos, az előbbieké aránya 50,60%, míg az utóbbiaké 49,4%. Legnagyobb arányban a német képviselőket választották meg újra (69,79%-ukat). Görögország esetében viszont csak új, az EP-ben eddig mandátummal nem rendelkező képviselőket választottak meg.

A 2014-es európai parlamenti választásokon – a korábbiakhoz hasonlóan – egyetlen politikai erőnek sem sikerült a szavazatok legalább 50%-át megszereznie. A jelenleg megválasztott parlamentben a két legnagyobb politikai erő, az Európai Néppárt (EPP) és az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége (S&D) között mindössze 30 mandátumbeli különbség van. Az euroszeptikus, valamint az EU-ellenes politikai tömörülések összességében több szavazatot szereztek az előző ciklushoz képest, azonban jelentős politikai előretörést, átütő sikert nem értek el. A képviselőcsoportok erőssorrendje a döntéshozatalra gyakorolt hatáson túl, meghatározza a főbb tisztségek (EP-elnök, alelnökök, quaestorok, szakbizottsági elnökök és alelnökök) elosztását, de mindezek mellett fontos hatással lehet az ülésrendjének meghatározó ügyrendi kérdésekre, például a beszédidő kiosztására is.

Az Európai Parlament (EP) választási eredményeket közlő honlapja⁴ szerint a következő ciklusban az Európai Néppárt (EPP) a szavazatok 29,43%-ával 221 mandátumot szerzett, az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége (S&D) képviselőcsoport 25,43%-kal 191 képviselőt juttatott az Európai Parlamentbe. Az Európai Konzervatívok és Reformerek (ECR) csoportjának a szavazatok 9,32%-ának megszerzésével 70 képviselője lesz az EP-ben, míg a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért csoport (ALDE) a szavazatok 8,92%-ának megszerzésével 67 képviselői helyet rendelkezik majd. Az Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal (GUE/NGL) a szavazatok 6,92%-át szerezte meg, ezzel 52 mandátumot szerzett. A Zöldekre (Greens/EFA) a választók 6,66%-a adta le

voksát, amely 50 képviselői helyet jelent az újonnan megválasztott parlamentben. A Szabadság és Közvetlen Demokrácia Európája képviselőcsoport (EFDD) 6,39%-os szavazatszerzés mellett 48 képviselői helyhez jutott. Egyik képviselőcsoporthoz sem tartozó képviselőkre leadott voksok aránya 6,9%, így a következő ciklusban 52, politikai csoportokhoz nem tartozó, ún. független képviselő (NI) lesz.

Az idei választások alkalmával mintegy 60 olyan képviselő került be az EP-be, akik eddig nem voltak tagjai a testületnek, és a politikai családokhoz történő besorolása is nehézségekbe ütközött. Ilyen például a német AFD (7), a spanyol Podemos (5), vagy az olasz M5S (17) pártok által az EP-be küldött képviselők helyzete. Az Európai Parlament 2009–2014-es ciklusában mindössze 27 független, azaz egyetlen politikai csoporthoz sem tartozó képviselő tevékenykedett, ez a jelenlegi, 8. jogalkotási ciklusban 52 képviselőre emelkedett, amely közel 50%-os létszámnövekedést jelent. A választásokon több mint negyven szavazatot veszített az Európai Néppárt, de még így is ez a párt kapta a legtöbb voksot. Az Európai Szocialistáknak valamelyest sikerült növelniük erejüket, 10 képviselővel többen ülnek majd a frakcióban. Az Európa Konzervatívok és Reformerek csoportja jelentősen tudta növelni képviselői létszámát, az előző ciklushoz képest (57) 13 képviselővel többen ülnek a frakcióban, összesen 70-en. A liberálisok veszítettek erejükből, a frakciók erősrendjében a harmadik helyről a negyedikre csúsztak vissza, 16 képviselői helyet veszítve az elmúlt ciklushoz képest, amikor még 83 képviselő alkotta a frakciót. A nevét egy „közvetlen” (angolul: direct) jelző szóval módosító Szabadság és (Közvetlen) Demokrácia képviselőcsoport 50%-kal tudta növelni a képviselői számát, az előző ciklusbeli 31 képviselő helyett jelenleg 17-el többen ülnek a frakcióban. Az idei választásokon az Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal 52 képviselői mandátumot szerzett, ami az előző ciklusbeli 35 képviselői helyhez képest jelentős növekedésnek tekinthető. Ezzel ellentétben viszont a Zöldek veszítettek erejükből, ebben a jogalkotási ciklusban 7-tel kevesebb képviselőjük jutott be a parlamentbe. Az új parlamentben legalább 376 képviselő szavazatára van szükség a többség megszerzéséhez, ami a jelenlegi mandátum kiosztásokat figyelembe véve azt jelenti, hogy az egyszerű többség megszerzéséhez elegendő együttműködnie a két nagy politikai erőnek (EPP-221, S&D-191), amely együtt összesen 412 szavazatot tudhat magáénak. A többség megszerzéséhez tehát az új parlamentben a két nagy pártnak nem kell együttműködnie a kisebb politikai erőkkel.

2. táblázat. Az egyes politikai csoportok által elért eredményekről, illetve a megszerzett mandátumokról

Képviselőcsoportok	Képviselőcsoportok nevei rövidítve ⁵	Százalék szerinti eredmény	A képviselői mandátumoka a 2014–2019. ciklusban
Európai Néppárt (Kereszténydemokraták)	EPP	29,43%	221
Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége	S&D	25,43%	191
Európai Konzervatívok és Reformerek	ECR	9,32%	70
Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért	ALDE	8,92%	67
Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal	GUE/NGL	6,92%	52
A Zöldek/Európai Szabad Szövetség	Zöldek/EFA	6,66%	50
A Szabadság és Közvetlen Demokrácia Európája	EFDD	6,39%	48
Egyik képviselőcsoporthoz sem tartozó képviselők	Függetlenek/NI	6,9%	52

Forrás: Az EP választások eredményeivel foglalkozó weboldalának, <http://www.elections2014.eu/hu> adatai alapján, 2014. július 1-jei állapot szerint

1.3. Az európai parlamenti képviselőcsoportok megalakulása

Az Európai Parlamentben közvetlenül a májusi európai parlamenti választásokat követően megkezdődtek az egyeztetések a politikai csoportok megalakulásáról. Az Európai Parlament Eljárási Szabályzata (I. cím, 4. fejezet 30. cikk) szerint a frakcióalapításhoz a tagállamok egynegyedéből (ez jelenleg 7 tagállam) származó legalább 25 képviselő szükséges. A frakcióknak hivatalosan 2014. június 24-éig kellett megalakulniuk, annak érdekében, hogy ezt követően megkezdődhessenek az egyeztetések a politikai csoportok között a különböző parlamenti tisztségekről.

Az Európai Parlament 2014–2019 közötti jogalkotási ciklusának kezdetén hét – az előző ciklushoz hasonlóan – képviselőcsoport alakult meg. A jogalkotási ciklus folyamán, amennyiben például egyes képviselők kilépnek egy-egy képviselőcsoportból, és ennek következtében nem teljesül tovább a képviselőcsoport alapítás feltétele (7 tagállamból legalább 25 képviselő), úgy a frakció megszűnhet. A frakciók összetétele a jogalkotási ciklus során is változhat. Elsősorban azon képviselőcsoportok esetén lehet számítani módosulásra, ahol a frakcióalakítás feltételeit épphogy sikerült teljesíteni, így akár egy (eltérő országból származó) képviselő kilépése esetén megszűnhet a frakció. Az Eljárási Szabályzat értelmében, ha egy képviselőcsoport tagjainak száma a szükséges határérték alá csökken, az elnök az Elnökök Értekezlete⁶ hozzájárulásával engedélyezheti a képviselőcsoport további működését a Parlament következő alakuló üléséig, amennyiben a tagok továbbra is képviselik a tagállamok legalább egyötödét és a képviselőcsoport legalább egy éve működik.

1.3.1. Az Európai Néppárt képviselőcsoportja

2014. június 4-én – elsőként – alakult meg az Európai Parlament legnagyobb képviselőcsoportja, az Európai Néppárt (EPP, angolul: European People's Party) frakciója. A képviselőcsoport elnökének Manfred Weber (német) választották, míg a frakció egyik alelnöke – kilenc további alelnök mellett – Szájer József lett.

A képviselőcsoporton belül a legnépesebb delegációja a németeknek van 34 képviselővel, amelyet a lengyel delegáció követ 23 fővel, majd a franciák 20 képviselővel, míg az olaszok és a spanyolok 17-17 képviselővel. A német delegációban mindössze négy új, eddig európai parlamenti mandátummal nem rendelkező képviselő kapott helyet. A franciák között is viszonylag nagy volt az újválasztási arány, a 20 képviselő között mindössze 6 nem volt korábban EP-képviselő, míg a spanyol delegációnak 4 új képviselője van. Ezzel ellentétben a görög és a spanyol néppárti delegációk tagjai teljes mértékben kicserélődtek: a „rég” képviselők közül senkinek sem sikerült ismételt mandátumot szereznie.

A frakciónak sikerült több „nagy nevet,” jelenlegi európai biztosokat is az Európai Parlamentbe juttatnia, mint az olasz Antonio Tajani, a luxemburgi Viviane Reding, vagy a lengyel Janusz Lewandowski. Számos több parlamenti ciklust megélt képviselőt újválasztottak: Othmar Karas (osztrák, volt EP-alelnök, 1999 óta), Alain Lamassoure (francia, a Költségvetési bizottság elnöke volt, 1999 óta), valamint Rainer Wieland (német, 1997 óta).

Az Európai Néppárt európai parlamenti képviselőcsoportja jelenleg 221 tagú. Az Európai Néppárt 12 fős magyar csoportja 2014. június 3-án alakult újjá, amelynek vezetője továbbra is Gyürk András maradt. A magyar delegációban 4 újonnan megválasztott képviselő van: Bocskor Andrea, Deli Andor, Erdős Norbert és Hölvényi György.

1.3.2. Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoportja

2014. június 18-án alakult meg a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoportja (S&D, angolul: Group of Progressive Alliance of Socialists and Democrats in the European Parliament), amelynek jelenlegi vezetője Gianni Pittella (olasz).⁷

A Szocialisták és Demokraták képviselőcsoportja 191 tagot számlál. Az S&D frakciónak mind a 28 tagállamból van tagja. A képviselőcsoport 55%-a újonnan megválasztott képviselő. Míg az előző ciklusban a német, a spanyol és az olasz nemzeti delegáció 23–23 tagból állt, a mostani ciklusban 31 képviselővel a Matteo Renzi nevével jegyzett (Partido Democratico) olasz delegáció a legnépesebb. E delegációt a németek követik 27 hellyel, majd a britek 20 képviselővel, a románok 16, a spanyol delegáció 14, míg a franciáknak 13 képviselőjük van. A német delegációban 17 képviselőt választottak újra, míg a 20 brit képviselő közül 10 már a korábbi ciklusban is volt EP-képviselő. Számos – a ciprusi, a görög, az észt, a luxemburgi és a holland – delegáció mellett a magyar is új képviselőkből áll. A magyar delegációnak négy tagja (Szanyi Tibor, Ujhelyi István, Molnár Csaba és Niedermüller Péter) van, amelynek jelenlegi vezetője Szanyi Tibor.

A képviselőcsoportban az ún. „nagy nevek” közül számos képviselőnek sikerült az újráválasztás, többek között a német Martin Schulznak, régi-új EP-elnöknek, a francia Pervenche Berésnek, (az előző ciklusban a Foglalkoztatási és szociális bizottság elnöke), a spanyol Juan Fernando López Aguilarnak (az előző ciklusban az Állampolgári jogi, bel- és igazságügyi bizottság elnöke), az olasz Paolo de Castronak (a Mezőgazdasági és vidékfejlesztési bizottság elnöke), Roberto Gualtierinek (az előző ciklusban az Alkotmányügyi bizottság tagja), a portugál Ana Gomesnek (az előző ciklusban az Külügyi bizottság tagja), valamint a német Birgitte Sippelnek (az előző ciklusban az Állampolgári jogi, bel- és igazságügyi bizottság tagja). Az S&D frakcióban foglal majd helyet a brit Richard Corbett, aki Herman Van Rompuynek, az Európai Tanács jelenlegi elnökének politikai tanácsadója volt.

1.3.3. Európai Konzervatívok és Reformerek képviselőcsoportja

A harmadik legnagyobb frakció ebben a jogalkotási ciklusban az Európai Konzervatívok és Reformerek (ECR, angolul: European Conservatives and Reformists) képviselőcsoportja. A politikai tömörülés új vezetője a muzulmán származású, brit Konzervatív pártból Syed Kamall, aki 70 fős képviselőcsoportot irányítja. A képviselőcsoport megválasztotta négy alelnökét is: Ryszard Legutko (lengyel), Geoffrey Van Orden (brit), Notis Marias (görög) és Nikolay Barekov (bolgár) személyében.

Az előző ciklusban a képviselőcsoportnak 57 tagja volt, akkor a legnépesebb delegációja a briteknek volt 27 képviselővel, amelyet a 12 fős lengyel, valamint a 9 fős cseh delegáció követett. A briteknek az idei választásokon kevesebb képviselői helyet sikerült szerezniük, összesen 20 képviselőjük lesz a frakcióban. A második legnépesebb delegáció a lengyel maradt, amelynek viszont sikerült növelnie képviselőinek számát 19-re. A németeknek 8 képviselőjük van a képviselőcsoportban, míg a dánok és belgák delegációja 4 fős. Az előző ciklusban 9 fős cseh delegáció mindössze két fősre fogyatkozott. Érdemes megemlíteni a négy belga (flamand) képviselő (Mark Demesmaeker, Louis Ide, Helga Stevens, Johan Van Overtveldt, az Új Flamand Szövetség – NVA képviselői) helyzetét, akik először a Zöldek képviselőcsoportjához csatlakoztak, majd tárgyalta a liberálisokkal, akik – a vallon párt két képviselőjét leszámítva – szavazáson döntöttek arról, hogy a képviselők csatlakozhatnak az ALDE frakciójához. Ezt követően a négy belga képviselő mégis úgy döntött, hogy inkább az ECR frakcióhoz csatlakozik, meghatározva ezzel az ECR képviselőcsoport harmadik, ezzel együtt az ALDE negyedik helyét.

1.3.4. Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport

A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport (ALDE, angolul: Alliance of Liberals and Democrats for Europe) vezetője továbbra is Guy Verhofstadt, volt belga miniszterelnök maradt, aki az előző jogalkotási periódusban is vezette a frakciót.

A képviselőcsoport 67 képviselővel vágott neki az új jogalkotási ciklusnak, akiknek csaknem a fele, 32 képviselő eddig még nem volt az EP tagja. A képviselőcsoport legnagyobb nemzeti csoportja a 8 fős spanyol valamint a hét-hét képviselővel bíró holland és francia delegáció. Belgiumnak 6 liberális képviselője lesz az EP-ben. Az előző ciklusban a legnagyobb delegációt Németország adta 12 képviselővel, azonban a mostani választásokon a németeknek mindössze négy liberális képviselőt sikerült az EP-be juttatniuk. Hasonló visszaesés tapasztalható a brit delegációnál is: míg a 2009–2014 között 11 képviselővel rendelkeztek, addig most csak egy brit liberális képviselőt választottak meg. Ennek köszönhetően nem lesz az új parlament tagja az európai konvent egyik nagy támogatója Andrew Duff, továbbá Graham Watson sem.

A nemzeti delegációk általában 2 (ír, horvát és portugál), 3 (svéd, dán, észt és litván) vagy négy fősek: a németek mellett Bulgáriának, Finnországnak, és Csehországnak van 4–4 képviselője. A britek mellett egy-egy képviselője van Szlovéniának, Szlovákiának, Luxemburgnak és Ausztriának. Az előző ciklushoz képest jelenleg nincsenek olasz és román tagjai a frakciónak. A hat román képviselő, a Partidul Național Liberal tagjai az EPP frakcióhoz csatlakoztak.

A képviselőcsoportot EP-képviselőként erősíti Olli Rehn, az Európai Bizottság gazdasági és pénzügyekért felelős biztosa is. A nagy nevek közül Guy Verhofstadt mellett a belga Louis Michel, a német Alexander Graf Lambsdorffot, a francia Marielle De Sarnezet és Sylvie Goulardot, valamint a holland Sophie In't Veldet választották meg újra.

1.3.5. Az Egységes Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal képviselőcsoportja

Az Egységes Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal képviselőcsoport (GUE/NGL, angolul: European United Left/Nordic Green Left) ismét Gabriele Zimmert választotta elnökének, aki 2012 óta vezeti a csoportot. Az előző ciklusban a képviselőcsoport 35 képviselőből állt, a mostani periódusban 52 képviselő alkotja majd a frakciót, ez azt jelenti, hogy a GUE/NGL-nek mintegy 50%-kal sikerült növelnie létszámát. A frakció a ciprusi Neoklis Sylkriotist, a svéd Malin Björköt, valamint a francia Patrick Le Hyaricot választotta meg alelnökének.

A megválasztott képviselők mintegy 62%-a korábban nem volt EP-képviselő, a mostani választásokon szereztek először mandátumot. A baloldali tömörülésben az előző ciklusban mindössze egy képviselővel bíró spanyol delegáció jelenleg a legnagyobb 11 képviselővel. E delegációt követi a 8 német képviselő, a görög delegáció 6 fővel, majd a 4–4 fős nemzeti delegációja a portugáloknak, a franciáknak, valamint az íreknek. Az íreknek az előző jogalkotási periódusban nem volt képviselője a GUE/NGL frakcióban, míg a görögök és az olaszok 3-3 helyet nyertek a korábbi ciklushoz képest. Az olasz, a görög, valamint az ír delegációk újonnan megválasztott képviselőkből állnak. A frakcióban Gabriele Zimmer mellett Willy Meyernek (spanyol), Inés Zubernek (portugál), a francia Jean-Luc Mélenchonnak sikerült újra bejutnia az Európai Parlamentbe.

1.3.6. A Zöldek képviselőcsoportja

A Zöldek képviselőcsoportjának (Greens/EFA, angolul: The Greens/European Free Alliances) 50 képviselő a tagja. A képviselőcsoportban – a szokásoknak megfelelően – társelnöki rendszerben látják majd el az elnöki tisztséget, 2014 és 2017 között Rebecca Harms (német) és Phillippe Lamberts (belga) személyében. Rebecca Harms korábban a heves, érzelmi kitörésektől sem mentes beszédeiről híres Daniel Cohn Bendit (francia) mellett már az előző ciklusban is ellátta a képviselőcsoport vezetését. A belga Phillippe Lamberts 2009 óta tagja az Európai Parlamentnek, ahol eddig gazdaságirányítással, a bankágazat szabályozásával, ipari, kutatási és innovációs politikával foglalkozott. A Zöldek csoportja a holland Bas Eickhoutot, a svéd Peter Erikssont, továbbá az Európai Bizottság elnöki posztjáért versenyre kelő német Ska Kellert, valamint a szintén német Julia Redát választotta alelnökkének.

A képviselőcsoport magját a német delegáció adja 13 képviselővel, a britek, a franciák delegációja 6-6 tagú, a svédeknek és spanyoloknak négy–négy, míg az osztrákoknak 3 fős delegációja van a Zöldek frakcióján belül. A csoportnak két holland és két belga tagja van, egy–egy horvát, dán, észt, finn, lett, litván, szlovén képviselővel együtt. Az Együtt PM képviselője, Jávor Benedek és a Lehet más a politika (LMP) képviselője, Meszerics Tamás is ehhez a képviselőcsoporthoz csatlakozott.

A képviselőcsoport „nagy nevei” közül Ulrike Lunacek mellett az Európai Bizottság elnökjelöltjeként induló José Bovénak és Ska Kellernek, a brit Jean Lambertnek, valamint a francia Eva Jolynak és Yannick Jadotnak sikerült a „duplázás.” A jövőben a Zöldek képviselőcsoportját erősíti majd Heidi Hautula, volt finn nemzeti fejlesztési miniszter, korábbi EP-képviselő is.

1.3.7. Szabadság és Közvetlen Demokrácia Európája

A Szabadság és Közvetlen Demokrácia Európája (EFDD, Europe of Freedom and Direct Democracy) képviselőcsoportban 48 képviselő dolgozik együtt, miután – az EFDD-nek sikerült megnyernie két svéd képviselő mellett még egy francia – korábban a Front Nationalhoz tartozó – képviselőt is, teljesítve ezzel a frakció alakításához szükséges – tagállamokra vonatkozó – feltételeket. A képviselőcsoport az előző jogalkotási periódusban Szabadság és Demokrácia Európája elnevezéssel 31, tizenkét különböző tagállambeli képviselővel tevékenykedett. A képviselőcsoport vezetését, az előző ciklusban az 1999 óta EP-képviselő Nigel Farage (brit) látta el. A jelenlegi ciklusban az irányítás két képviselőhöz került: a képviselőcsoportot Nigel Farage mellett az újonnan megválasztott David Borrelli (olasz) közösen irányítja. A Szabadság és Közvetlen Demokrácia Európája képviselőcsoport legnépesebb nemzeti csoportja a briteké lett: az UKIP párt színeiben 24 európai parlamenti képviselőnek sikerült mandátumot szereznie. A brit delegációt követően Olaszországnak van a legtöbb képviselője: 17 fő. A nemzeti delegációk „erősrendje” tükröződik a képviselőcsoport brit–olasz vezetésű tandemében is. További öt nemzet egy–két képviselővel erősíti a frakciót: a két-két svéd és litván mellett, egy-egy cseh, francia, lett képviselő van.

A képviselőcsoport 48 képviselője között 41 újonnan megválasztott képviselő van: csak a brit és a litván delegáció tagjai között vannak korábbi európai parlamenti képviselők.

1.3.8. Függetlenek csoportja

Az egyik képviselőcsoporthoz sem tartozó képviselőkre leadott voksok aránya 6,9% volt a májusi választásokon, így a 2014–2019 ciklusban 52, egyetlen politikai csoportokhoz sem tartozó, ún. független képviselő (NI, franciául: non-inscrits, angolul: non affiliated) kezdi meg a munkát. Összehasonlításképp, az előző ciklusban 27 képviselő nem volt tagja egyik frakciónak sem.

Nem sikerült tehát képviselőcsoportot alakítania a Szabadságért Európai Szövetség (angolul: European Alliance for Freedom) elnevezésű tömörüléshez tartozó képviselőknek, ahová a 24 francia, Marine Le Pen által vezetett Front National képviselője mellett további öt olasz, négy–négy holland és osztrák, valamint egy belga (flamand) képviselő is tartozik. A tömörülésnek nem sikerült a frakcióalakításhoz szükséges legalább 7 tagállamból származó képviselőt egy képviselőcsoportban összefognia.

1.4. A 21 magyar mandátum

Az EP-választások végeredményét az egyes tagállami választási hatóságok állapítják meg. Magyarországon a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény XVI. fejezetének (166.) a választás eredményének megállapítására vonatkozó 343. §-ának 2. cikke alapján a választási eredmények megállapítása – a szavazókör jegyzőkönyvek és a külképviseleti szavazás eredményét megállapító jegyzőkönyv alapján – a Nemzeti Választási Bizottság feladata. A magyarországi választásokon a választásra jogosult 8 041 386 állampolgár közül 2 329 304 fő ment el szavazni, az érvényes szavazatok aránya 99,61% (2 319 493) volt, érvénytelenül 9046 fő adta le szavazatát (0,39%). Az európai parlamenti mandátum megszerzéséhez 115 974 szavazatra volt szükség.⁸

3. táblázat. A jelölő szervezetek által listára tett és mandátumot szerzett képviselőjelöltek listájáról

	A listán szereplő jelölt neve	A jelölő szervezet neve	Az európai parlamenti képviselőcsoport
1.	Pelczné Gáil Ildikó	Fidesz-KDNP	Európai Néppárt
2.	Szájer József		
3.	Tókécs László		
4.	Deutsch Tamás		
5.	Gyürk András		
6.	Gál Kinga		
7.	Schöpflin György		
8.	Erdős Norbert		
9.	Bocskor Andrea		
10.	Deli Andor		
11.	Kósa Ádám		
12.	Hölvényi György		
13.	Morvai Krisztina	Jobbik	Egyik képviselőcsoporthoz sem tartozó képviselők
14.	Balczó Zoltán		
15.	Kovács Béla		
16.	Szanyi Tibor	MSZP	Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége
17.	Ujhelyi István		
18.	Molnár Csaba	Demokratikus Koalíció	Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége
19.	Niedermüller Péter		
20.	Jávor Benedek	Együtt-PM	A Zöldek/Európai Szabad Szövetség
21.	Meszerics Tamás	LMP	A Zöldek/Európai Szabad Szövetség

Forrás: a Nemzeti Választási Iroda

A magyarországi választásokon a Fidesz-KDNP közös listája kapta a legtöbb szavazatot. A szavazáson részt vevő állampolgárok 51,48%-a szavazott a közös listára, így a következő jogalkotási ciklusban a Fidesz-KDNP 12 európai parlamenti képviselői helyel rendelkezik. A második legjobb eredményt a Jobbik érte el a szavazatok 14,67%-ának megszerzésével, így összesen 3 képviselői helyet szerzett az Európai Parlamentben. Az MSZP a szavazatok 10,9%-ának megszerzésével, míg a Demokratikus Koalíció a szavazatok 9,75%-ának megszerzésével két-két képviselői mandátumot szerzett. Az Együtt-PM-re a szavazók 7,25%-a szavazott, így egy képviselőjük van az Európai Parlamentben. Az LMP, éppen átlépve az 5%-os bejutási küszöböt (5,04%), szintén egy képviselőt juttatott az EP-be. A Haza nem eladó mozgalomnak, illetve a Seres Mária Szövetségei (SMS) szervezetnek nem sikerült elérniük a mandátumszerzéshez szükséges 5%-os küszöböt.

2. Az új Európai Parlament megalakulása

Az újonnan megválasztott Európai Parlament alakuló ülésére 2014. július 1–3. között, Strasbourgban került sor. Eddig az időpontig szólt a 2009–2014 közötti időszakra megválasztott európai parlamenti képviselők, valamint a parlament elnökének mandátuma, és eddig tölthették be az előző parlamenti ciklus főbb tisztségviselői is tisztségeiket. Az új parlament alakuló ülésének legfontosabb feladata az volt, hogy megválassza az elnökét, a 14 alelnököt, illetve az 5 quaestort. Az EP először az elnökét – az Eljárási Szabályzat 14. cikke szerint – választotta meg titkos szavazással, ezt követően került sor a 14 alelnök, valamint az öt quaestor megválasztására.

2.1. Az Európai Parlament elnökének megválasztása

Az Európai Parlament elnöki pozíciójára,⁹ az elmúlt évek gyakorlata szerint, a választáson legtöbb mandátumot szerzett párt állíthat jelöltet, aki a jogalkotási ciklus első felében (két és fél évre) látja el az elnöki feladatokat. Ezt követően, a ciklus második felében (szintén két és fél évre) egy másik politikai erő jelöltje kerül az elnöki pozícióba. A 2009–2014 közötti ciklus első felében a néppárti Jerzy Buzek (2009–2012. január 1.) volt az EP-elnöke, ezt követően pedig Martin Schulz (2012. január 1.–2014. június 18.) látta el az elnöki feladatokat. A jelenlegi jogalkotási ciklusban azonban az Európai Néppárt képviselőcsoportja nem állított elnökjelöltet, hanem támogatta a szocialisták jelöltjét, Martin Schulzot (német). Az elnökjelöléshez legalább egy frakció vagy negyven képviselő támogatása szükséges.

Az Európai Parlament elnöki posztjára a képviselőcsoportok négy jelöltet állítottak: Pablo Iglesias Turrión (GUE/NGL, spanyol), Sajjad Karim (ECR, brit,) Ulrike Lunacek (Greens/EFA, osztrák), Martin Schulz (S&D, német). Az alakuló ülésen minden elnökjelölt önálló programbeszédet tarthatott 5-5 percben. A jelöltek közül Pablo Iglesias, Sajjad Karim és Ulrike Lunacek is megemlézték felszólalásukban a két nagy képviselőcsoport, az Európai Néppárt (EPP) és az Európai Szocialisták (S&D) ún. háttéralkuját, amely szerint az Európai Bizottság elnöki posztjára – az Európai Tanács 2014. június 26-27-i ülésén született döntés értelmében – Jean-Claude Junckert (EPP) jelölték, míg az Európai Parlament elnöki posztjára, a szocialista Martin Schulzot. Az EPP az EP-elnöki posztra nem állított jelöltet, a tagállamok szocialista vezetői viszont az Európai Tanács ülésén megszavazták Juncker jelölését.

A jelöltek felszólalását követően az EP Eljárási Szabályzata szerint titkos szavazással került sor az elnök személyének megválasztására.¹⁰ Martin Schulz, akinek megválasztását az Európai Néppárt is támogatta, 409 szavazatot kapott, így Schulz nyert el az Európai

Parlament elnöki tisztségét a következő két és fél éves időszakra, 2017. január 1-ig.¹¹ Ezt követően, a hagyományoknak megfelelően, várhatóan néppárti elnök látja majd el az elnöki teendőket. Martin Schulz megválasztását követően kiemelte, nagyon büszke arra, hogy ő az első, (két egymást követő ciklusban) újraválasztott elnöke az Európai Parlamentnek. Véleménye szerint az EP az Európai Unió „demokráciájának szíve”. Schulz úgy vélte, hogy az Európai Bizottság elnöki posztjára jelölt ún. „Spitzenkandidat”-ok és maga a jelöltállítási folyamat mélyebb változásokat eredményezhet az EU-ban. Schulz beszédében emellett kiemelte a munkanélküliség elleni küzdelem fontosságát, a szociális igazságosság megteremtését, a bevándorlás fontosságát, valamint a természeti erőforrások hatékonyabb kihasználását, mint jövőbeni fontos területeket.

2.2. Az Európai Parlament alelnökeinek megválasztása

Az alelnöki jelöltséghez szintén a képviselőcsoportok vagy negyven képviselő ajánlására van szükség. Az európai parlamenti képviselőcsoportok – erősrendjük függvényében – jelölhetnek egy vagy több személyt az Európai Parlament alelnöki pozíciójára.¹² Az EP-ben jelenleg 14 alelnök tevékenykedik, a plenáris ülések vezetésén túli feladataik különböző szakterületek szerint kerülnek felosztásra. A képviselőcsoportok jelenlegi erősrendje szerint az Európai Néppárt hat, a szocialisták frakciójának három, míg a többi frakciónak egy-egy alelnöke van. Az Európai Néppárt a hat alelnökjelöltje között Pelczné dr. Gáll Ildikót is jelölte az alelnöki posztra.

Az Európai Parlament 14 alelnöki pozíciójára összesen 15 jelölés érkezett. Az első fordulóban hat alelnökjelöltnek sikerült megszereznie a szavazatok abszolút többségét: Antonio Tajani (EPP, olasz) 452 szavazatot, Mairead McGuinness (EPP, ír) 441, Rainer Wieland (EPP, német) 437, Ramón Luis Valcárcel Siso (EPP, spanyol) 406, és Pelczné dr. Gáll Ildikó 400 szavazatot kapott, míg Adina Ioana Valean (EPP, román) 394 vokssal lett az EP egyik alelnöke. A második fordulóban három alelnökjelöltnek sikerült megszereznie a szavazatok abszolút többségét: Corina Crețu (S&D, román) 406 szavazattal, Sylvie Guillaumet (S&D, francia) szintén 406, míg David Sassolit (S&D, olasz) 394 szavazattal választották meg alelnöknek. A harmadik fordulóban az öt alelnököt relatív többséggel választották meg. A harmadik fordulóban 377 szavazattal alelnöknek választották Olli Reht (ALDE, finn), Alexander Graf Lambsdorffot (ALDE, német) 365, Ulrike Lunaceket (Zöldek/EFA, Ausztria) 319 vokssal, Dimitris Papadimoulist (GUE/NGL, görög) 302, míg Ryszard Czarneckit (ECR, lengyel) 284 szavazattal választották meg alelnöknek.

2.3. Az Európai Parlament quaestorainak megválasztása

A quaestorok tisztsége és személyük azért különösen fontos, mert – az Elnökség¹³ által megállapított iránymutatások szerint – a képviselőket közvetlenül érintő igazgatási és pénzügyi feladatokat látják el. Az Európai Parlament Eljárási Szabályzatának 18. cikke szerint a quaestorokat az alelnökökhöz hasonlóan választják meg. Az 5 quaestor megválasztására az Európai Parlament 2014. július 2-i ülésén került sor. A quaestorok az Eljárási Szabályzat 28. cikke szerint az EP működéséért, illetve az EP-képviselőket érintő igazgatási- és pénzügyekért felelősek.

A 2014–2019-es parlamenti ciklus első felében (két és fél évben) az alábbi képviselők látják el a quaestori feladatokat: Elisabeth Morin-Chartier (EPP, francia, 452 szavazattal választották meg), Bogusław Liberadzki (S&D, lengyel, 443 szavazatot), Catherine Bearder (ALDE, brit, 425 szavazatot), Andrej Kovacsev (EPP, bolgár, 420 szavazatot) Karol Adam Karski (ECR, lengyel, 347 szavazatot).

2.4. Bizottságok az új Európai Parlamentben

Az Európai Parlament előző jogalkotási ciklusának 2014. január 15-i plenáris ülésén szavaztak a parlamenti bizottságok száma, elnevezése, hatásköre és felelőssége, az Eljárási Szabályzat VII. mellékletének módosítása kérdésében. A képviselők az Elnökök Értekezlete által előterjesztett javaslat alapján döntöttek. Az elfogadott határozat¹⁴ az egyes szakbizottságok hatáskörére vonatkozóan fogalmazott meg pontosításokat és kiegészítéseket. Az elfogadott dokumentum alapján a jelenlegi jogalkotási ciklusban a korábbihoz hasonlóan továbbra is 20 állandó szakbizottsága van az Európai Parlamentnek.

A szakbizottságok létszáma 24–76 fő lehet. Minden szakbizottságban az elnök és az alelnökök együttesen alkotják az elnökséget. Az egyes bizottságok munkáját egy-egy különálló titkárság segíti. Az Európai Parlament szakbizottságai összetételének tükröznie kell a frakciók arányát. Az Európai Parlament 2014. július 2-i ülésén szavaztak a 8. jogalkotási ciklus parlamenti szakbizottságainak létszámairól.¹⁵

4. táblázat. A képviselők által megállapított szakbizottságok tagjainak létszámáról

	Szakbizottság neve	Szakbizottság EP-ben használt rövidítése	Szakbizottság létszáma
1.	Külügyi bizottság	AFET	71 tag
2.	Fejlesztési bizottság	DEVE	28 tag
3.	Nemzetközi kereskedelmi bizottság	INTA	41 tag
4.	Költségvetési bizottság	BUDG	41 tag
5.	Költségvetési ellenőrző bizottság	CONT	30 tag
6.	Gazdasági és monetáris bizottság	ECON	61 tag
7.	Foglalkoztatási és szociális bizottság	EMPL	55 tag
8.	Környezetvédelmi, közegészségügyi és élelmiszer-biztonsági bizottság	ENVI	69 tag
9.	Ipari, kutatási és energiaügyi bizottság	ITRE	67 tag
10.	Belső piaci és fogyasztóvédelmi bizottság	IMCO	40 tag
11.	Közlekedési és idegenforgalmi bizottság	TRAN	49 tag
12.	Regionális fejlesztési bizottság	REGI	43 tag
13.	Mezőgazdasági és vidékfejlesztési bizottság	AGRI	45 tag
14.	Halászati bizottság	PECH	25 tag
15.	Kulturális és oktatási bizottság	CULT	31 tag
16.	Jogi bizottság	JURI	25 tag
17.	Állampolgári jogi, bel- és igazságügyi bizottság	LIBE	60 tag
18.	Alkotmányügyi bizottság	AFCO	25 tag
19.	Nőjogi és esélyegyenlőségi bizottság	FEMM	35 tag
20.	Petíciós bizottság	PETI	35 tag
	<i>Emberi jogi albizottság</i>	<i>DROI</i>	<i>30 tag</i>
	<i>Biztonság- és védelempolitikai albizottság</i>	<i>SEDE</i>	<i>30 tag</i>

3. Összegzés és kitekintés az intézményi változásokat illetően

A 2014. májusi választásokat követően tehát megalakult az újonnan megválasztott Európai Parlament. Elsőként a megválasztott képviselők alakítottak frakciókat. Az ideai választási eredményeket vizsgálva szembeötlő, hogy a nagy pártcsaládok közül az Európai Néppártnak – bár a választásokat megnyerték és továbbra a képviselőcsoport továbbra is a legnagyobb az EP-ben – jelentősen csökkent a képviselők száma. Szintén kevesebb képviselője van az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetségének, igaz, ese-

tükben mindössze 5 a különbség az előző ciklushoz képest. A liberálisok súlyos veszteséget szenvedtek, míg a baloldali pártok is növelni tudták erejüket az EP-ben. Fontos változás az előző ciklushoz képest az is, hogy az ALDE már csak a negyedik legnagyobb politikai erő lett, mivel harmadik helyre lépett az Európai Konzervatívok és Reformerek csoportja.

Az Európai Parlament alakuló ülésén megválasztották az Európai Parlament elnökét, az alelnököket, a főbb tisztségviselőket. Ezt követően az EP kialakította szakbizottsági struktúráját is annak érdekében, hogy az európai jogalkotási munka mihamarabb megkezdődhessen.

Azonban a 2014-ben az EP egyik legfontosabb feladata, természetesen az európai parlamenti választások lebonyolításán és az EP és a saját struktúrájának kialakításán túl az, hogy megválassza a 2014-2019 közötti Európai Bizottság testületét.

Az Európai Parlament ezért 2014. július 15-i plenáris ülésén meghallgatta Jean-Claude Junckert, az állam- és kormányfőkből álló Európai Tanács által jelölt Európai Bizottság elnökjelöltjét. Jean-Claude Juncker az Európai Tanács 2014. június 27-i döntése értelmében kapott felhatalmazást arra, hogy egyeztetéseket folytasson az Európai Parlament képviselőcsoportjaival az Európai Bizottság elnökévé történő megválasztásának támogatásáról. Az Európai Parlament a 2014. július 15-én szavazott Jean-Claude Junckernek, az Európai Bizottság elnökévé történő megválasztásáról, amelyet nagy 422 igen 250 nem és 47 tartózkodás mellett támogattak. Az EP határozata szerint az Európai Parlament megválasztotta Jean-Claude Junckert, az Európai Bizottság elnökévé a 2014. november 1.–2019. október 31. közötti időszakra.

Az Európai Bizottság elnökének megválasztásával megkezdődött a „nagy európai játszma”, amelynek eredményeképp megválasztásra kerül majd az Európai Bizottság testülete. Jean-Claude Juncker, az Európai Bizottság már megválasztott elnöke 2014. szeptember 10-én jelentette be a biztosjelölteknek kiosztott portfóliókat. A tagállamok augusztus végéig hozták nyilvánosságra jelöltjeik nevét, akiket országuk nevében a biztosként delegáltak a testületbe. A portfóliók kiosztását összeállítását megelőzően, Juncker minden biztosjelölttel személyes beszélgetést folytatott annak érdekében, hogy meggyőződhessen a nemzeti kormányok által jelölt személyek alkalmasságáról. A magyar biztosjelölt Navracsics Tibor, várhatóan az oktatásért, kultúráért, ifjúságért és európai állampolgársági ügyekért lesz felelős az új testületben.

A jelenlegi biztosjelöltek között 13 néppárti (EPP), 7 szocialista (S&D), 5 liberális (ALDE) és 1 konzervatív (ECR) jelölt van. A biztosjelöltek többsége férfi, a testületbe 9 nőt jelöltek a tagállamok. Az Európai Parlament illetékes szakbizottságai 2014. szeptember 29. és október 7. között hallgatták majd meg az egyes biztosjelölteket. A meghallgatások elsődleges célja az, hogy felmérjék a jelöltek szakmai felkészültségét. A meghallgatásokra a kiosztott portfóliók szerinti illetékes szakbizottság(ok)ban került sor. Kivétel ez alól Frans Timmermans (holland), az Európai Bizottság első alelnökének meghallgatása, ugyanis az EP Elnökök Értekezlete úgy döntött, hogy Timmermans meghallgatására, tekintettel a portfóliójának horizontális jellegére, az összes európai parlamenti képviselő részvételével zajló Elnökök Értekezletének nyílt ülésén került sor utolsóként, 2014. október 7-én.

Ezt követően az egyes szakbizottság(ok)¹⁶ a meghallgatást követő 24 órán belül értékelést adnak a meghallgatásról, amennyiben szükségesnek ítélik, további írásbeli kérdéseket tehetnek fel a biztosjelölteknek. Abban az esetben, ha egy jelöltnek nem lesz sikeres a meghallgatása, vagy időközben a kiosztott portfóliókat megváltoztatják, úgy új meghallgatások összehívására kerül majd sor. A szakbizottságok a biztosjelöltekről értékelő jelentést küldenek a Bizottsági Elnökök Értekezletének¹⁷ és az Elnökök Értekezletének.¹⁸ A Bizottsági Elnökök Értekezlete 2014. október 7-én, 2014. október 8-án délután és 9-én délelőtt a

politikai csoportok fogalmazzák meg véleményüket a meghallgatásokkal kapcsolatosan, míg az Elnökök Értekezlete várhatóan 2014. október 9-én fogja értékelni azokat.

A szakbizottsági meghallgatásokat követően a Bizottság megválasztott elnöke az Európai Parlament ülésén mutatja be a biztosok testületét és programját, amelyre meghívást kap az Európai Tanács elnöke és a Tanács elnöke is. A nyilatkozatot vita követi, amely után a Parlament állásfoglalási indítvány formájában szavaz a Bizottság egészéről: név szerinti szavazással a szavazatok többségével vagy megválasztja, vagy elutasítja a Bizottság egészét. A szavazásra várhatóan az október végi plenáris ülésen (2014. október 20-23., várhatóan 22-én) kerül majd sor.

Miután az Európai Parlament testületileg jóváhagyta a Bizottságot, az új grémium megkezdheti munkáját. Amennyiben az Európai Parlamentben sikerül tartani a meghallgatások előzetes menetrendjét, és az októberi plenáris ülésen pozitívan döntenek a testületről, az új Bizottság várhatóan 2014. november 1-jén megkezdheti az ötéves mandátummal járó munkáját.

Kézirat lezárva: 2014. október 8.

JEGYZETEK

1. Az európai választásokon induló pártok közül öt párt állított jelöltet. Az Európai Néppárt Jean-Claude Junckert, az Európai Szocialisták Martin Schulzot, a Liberálisok Guy Verhofstadot, az Egyesült Baloldal Alexis Ciprast, míg a Zöldek két személyt, Ska Kellert és José Bovét jelölték az Európai Bizottság elnöki posztjára. A 2014. áprilisában a néppárti Joseph Daul, a szocialista Hannes Swoboda és a liberális Guy Verhofstadt egy közös nyilatkozatot tettek közzé, amely szerint az Európai Bizottság következő elnökének (illetve az erre a posztra hivatalosan jelölt személynek) abból a politikai családból kell érkeznie, amely képes a szükséges minősített többséget felmutatni az Európai Parlamentben. Ezzel a koncepcióval kívánták ösztönözni az európai választópolgárokat az európai választásokon történő minél nagyobb arányú részvételre.
2. Az Európai Parlament választási oldalának 2014. július 25-én közzétett adatai alapján, <http://www.results-elections2014.eu/en/country-introduction-2014.html>
3. Az Európai Parlamentnek Horvátország 2013. július 1-jei uniós csatlakozása óta 766 képviselője volt, ez a szám azonban a 2014-es választásokon 751-re csökkent, mivel az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikke úgy határoz, hogy az elnököt leszámítva az EP létszáma nem haladhatja meg a hétszázötvenet.
4. A 2014. július 1-jén közzétett adatai szerint.
5. A képviselőcsoportok angol elnevezései alapján használt rövidítések.
6. Az Elnökök Értekezlete az Európai Parlament elnökéből és a képviselőcsoportok elnökeiből áll, amelynek ülésein részt vesz egy független képviselő is, aki azonban nem rendelkezik szavazati joggal. A testület feladata az Európai Parlament jogalkotási munkájának ütemezése.
7. A csoport megalakulását követően Martin Schulzot választotta elnökéül, aki megválasztását követően lemondott európai parlamenti elnöki tisztségéről. Martin Schulz korábban, 2004 és 2012 között már vezette a képviselőcsoportot, csaknem húsz éve az Európai Parlament tagja, 2012 júniusától–2014. június 18-ig volt az Európai Parlament elnöke. 2014. június 18-ától, az Európai Parlament Eljárási Szabályzata (18. cikk) alapján Gianni Pittella, első alelnök megbízott elnökként látta el az európai parlamenti elnöki tisztségét az új parlament alakuló üléséig, amikor ismét Martin Schulzot választották meg az Európai Parlament elnökévé (2014. július 1-jén). Az S&D frakció vezetőjévé ezt követően (ismételten) Gianni Pittellát választotta meg.
8. A http://www.valasztas.hu/hu/ep2014/877/877_0_index.html oldalon közzétett adatokat felhasználva.
9. Az európai parlamenti elnököt a képviselők szavazatainak abszolút többségével választják meg. A választás három fordulóban zajlik, amennyiben a jelöltek egyikének sem sikerül megszereznie a szavazatok abszolút többségét, úgy az elnök személyéről a negyedik fordulóban döntenek: ekkor a legtöbb szavazatot kapott jelöltek között dől el a verseny.

10. A megválasztáshoz az érvényes szavazatok felére, azaz 50%-raés egy szavazatra van szükség. Amennyiben az első fordulóban senkinek sem sikerül megszereznie a szavazatok abszolút többségét, úgy második, illetve szükség esetén harmadik fordulóra is sor kerülhet. Amennyiben a harmadik fordulóban sem sikerül megválasztani az elnököt, negyedik fordulóra kerül sor. A harmadik fordulóban a két legtöbb szavazatot szerzett jelölt indul, ekkor azonban az a jelölt nyer, aki a szavazatok többségét megszerzi. Az újonnan megválasztott elnök mandátuma két és fél évre szól majd. Az EP-elnökének megválasztására irányuló folyamatot az Eljárási Szabályzat I. cím 2 fejezetének 16. cikke tartalmazza.
11. Az Európai Parlament 751 képviselője közül 723-an szavaztak, az érvénytelenül leadott szavazatok száma 111 volt. Az érvényes szavazatok száma, összesen 612 volt, így az abszolút többség megszerzéséhez 307 szavazatra volt szükség. Az első fordulóban Pablo Iglesiasra 51-en szavaztak, Sajjad Karim 101 szavazatot kapott, Ulrike Lunacekre 51-en szavaztak
12. Az Eljárási Szabályzat 15. és 17. cikke szerint az alelnököket egy szavazólapon választják meg. Azokat az alelnököket, legfeljebb 14-et, akiknek a leadott szavazatok abszolút többségét sikerül megszerezni, megválasztottnak tekintik. Amennyiben az első fordulóban nem sikerül megválasztani a 14 jelöltet, úgy második forduló szavazást tartanak a betöltetlen tisztségek megválasztására. Abban az esetben, ha harmadik forduló megrendezése is szükséges, elegendő a szavazatok relatív többségét megszerezni.
13. Az EP Eljárási Szabályzatának 24. cikke szerint: „Az Elnökség a Parlament elnökéből és a tizennégy alelnökből áll. A quaestorok tanácsadói minőségben tagjai az Elnökségnek”.
14. A dokumentum száma: 2013/2996(RSO), az elfogadott dokumentum száma: P7_TA-PROV(2014)0018, az Eljárási Szabályzat VII. melléklete az alábbi oldalon érhető el: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+RULES-EP+20140113+ANN-07+DOC+XML+V0//HU&language=HU&navigationBar=YES>
15. Határozatra irányuló javaslat, amelyet az Elnökök Értekezlete az Eljárási Szabályzat 196. cikke alapján nyújtott be az állandó bizottságok számbeli összetételéről; a dokumentum száma: 2014/2702(RSO); B8-0001/2014; az elfogadott dokumentum száma: P8_TA-PROV(2014)0001.
16. Egyes portfóliók esetén egy biztosjelölt területe az EP-ben több szakbizottságának munkáját is lefedheti.
17. Az EP Eljárási Szabályzata 29. cikke: „A Bizottsági Elnökök Értekezlete az összes állandó és különbizottság elnökéből áll, és elnökét maga választja meg.”
18. Az Elnökök Értekezlete a Parlament elnökéből és a képviselőcsoportok elnökeiből áll, ahol a függetlenek is képviseltetik magukat A képviselőcsoportok elnökei csoportjuk egy tagjával is képviselthetik magukat. A testület általában konszenzusra törekszik, azonban ha nem sikerül elérni, akkor szavazásra kerül sor, ahol a szavazatokat az egyes képviselőcsoportok létszáma alapján súlyozzák. (Az EP Eljárási Szabályzata 26. cikke szerint)

FELHASZNÁLT IRODALOM

Az Európai Parlament Eljárási Szabályzata

Az Európai Parlament internetes oldala: <http://www.europarl.europa.eu>

A Nemzeti Választási Iroda internetes oldala: <http://valasztas.hu/>